

Słowo od redakcji

Obecny numer jest niemal w jednej trzeciej poświęcony zagadnieniom związanym z Egiptem. To przede wszystkim efekt zainteresowań i podjętych badań ze strony doktorantów Uniwersytetu Opolskiego. Damian Jurczak sięgając po pierwszą Księgę rozpoczynającą Biblię odwołuje się jednak najpierw do źródeł pozabiblijnych i odkryć archeologicznych, przedstawiając tło epoki, w której prawdopodobnie w Egipcie pojawił się Abraham. Potem sukcesywnie ukazuje obraz Egiptu z czasów Izaaka i Jakuba.

Blandyna Pieprzyca, przedstawiając „Krainę faraonów w dziele Deuteronomisty (Joz–2 Krl)” koncentruje się na wydarzeniach związanych z wyjściem Izraela z niewoli egipskiej. W celu dokonania tego opisu do ksiąg biblijnych nie podchodzi chronologicznie, ale tematycznie.

Ojciec Michał E. Adamski kontynuuje tę perspektywę patrzenia na Egipt, ale przez pryzmat Księgi Izajasza. Autor wyszukuje i analizuje teksty związane z Egiptem zwracając uwagę, iż mamy w nich do czynienia z relacją Izraela do Egiptu zarówno na płaszczyźnie politycznej, jak i historiozbowczej.

Swobodnym zwieńczeniem tej tematyki jest artykuł Jerzego Bosowskiego dotyczący diaspory żydowskiej w Egipcie w czasach biblijnych. Bez fenomenu emigracji Żydów do Egiptu nie byłoby zapewne Septuaginty – greckiego tłumaczenia Starego Testamentu. Autor nie koncentruje się jednak tylko na tym ważnym dziele literackim, ale przedstawia główne kolonie żydowskie w Elefantynie, Aleksandrii i Leontopolis. Przedstawia życie Żydów, ich twórczość i walkę z próbą eksterminacji tego narodu za czasów Ptolemeusza IV Filopatora. Autor kończy historię diaspory na roku 30 p.n.e., kiedy doszło do całkowitego unicestwienia egipskiego judaizmu.

Z tej egipskiej tonacji wyprowadza nas dr Anna Kwaśniewska-Rambiert, która w swoim artykule zajmuje się biblijnym prawem przeciwko lichwie. Wśród wielu przepisów moralnych lub prawnych w starożytnym Bliskim Wschodzie to prawo jest wyjątkowe. Autorka przeprowadziła dokładną egzegezę oraz wnikliwą analizę terminów *nešek* i *tarbît*. Jej badania doprowadziły do próby wyjaśnienia, czy i w jaki

sposób można połączyć różnice między kodyfikacjami oraz dlaczego wszystkie trzy rozporządzenia były traktowane przez Żydów jako obligatoryjne.

Kolejnym artykułem, który sięga po teksty Starego Testamentu, jest opracowanie ks. dr. Andrzeja Demitrowa. Przeprowadza on analizę pierwszego proroctwa zawartego w Księdze Sofoniasza. Chodzi o wezwanie do zmiany postępowania, które prowadziło nieuchronnie do zagłady. Autor pokazuje, jak nawrócenie realizuje się w pełnieniu sprawiedliwości i życiu pokornym.

Swoistego rodzaju pomostem pomiędzy tą starotestamentową analizą a tematami nowotestamentowymi jest artykuł prof. Jasińskiego OFM, mówiący o wspólnym dziedzictwie judaizmu i chrześcijaństwa, jakim jest Bóg Patriarchów. Podtytuł sugeruje, iż mamy do czynienia zaledwie z pierwszą częścią większej całości, która będzie publikowana w przyszłości. Artykuł, którym ojciec profesor rozpoczyna swoje omówienie owego dziedzictwa, jest poświęcony postaciom Abrahama oraz Izaaka.

Wezwanie do czuwania zawarte w mowie eschatologicznej odnotowanej w Ewangelii Marka to kolejna analiza ks. dr. Demitrowa. Szczególnie intensywnie obecne „czuwajcie” tworzy klimat dla zadań, jakie otrzymują uczniowie nieznający końca czasów. Autor wydobywa także przestrozę przed uśpieniem, wskazując, że uczniowie doświadczyli prawdy słów Pana w nocy Jego wydania (Mk 14,14-72). Nagrodą za tę postawę wiernego czuwania jest wyznaczenie nowego rozszerzonego horyzontu, jaki stanowi bliskość eucharystyczna.

O niej m.in. pisze dr Joanna Nowińska w swoim artykule „Sformułowanie *met' emou* jako znak bliskości Boga i człowieka w Apokalipsie św. Jana”. Pani dr wskazuje na przestrzeń komunikacji interpersonalnej pomiędzy dwoma podmiotami: Jezusem i człowiekiem.

Swoje badania w obrębie ostatniej Księgi biblijnej prowadzą jeszcze dwaj autorzy: Mirosław Rucki i Karol Szymański, którzy wspólnie opublikowali tekst pod znamienym tytułem „Monotrynitarnie powitanie w Apokalipsie”.

Paolo Cocco, pisząc o nauczaniu św. Pawła odnośnie do charyzmatów, w swoich analizach koncentruje się na sekcji dotyczącej rzeczywistości duchowej (1 Kor 12–14). Podejmuje się opisanie znanego tematu różnego funkcjonowania charyzmatów wewnątrz Kościoła, analizując dokonania takich biblistów jak Käsemann, Fung, Fee, Dunn czy Barbaglio.

Ważnym przyczynkiem do zrozumienia teologii apostoła narodów jest artykuł ks. Jacka Tonkiewicza, który podjął temat „Obrazu człowieka a ideał chrześcijanina w wielkich Listach św. Pawła”. Analizę tekstów Pawłowych podejmuje on na tle filozoficznego obrazu człowieka, odkrywając tym samym niepowtarzalność i oryginalność chrześcijańskiej wizji człowieczeństwa.

Na koniec niecodzienny biogram. Chodzi o ukazanie nietuzinkowej postaci, bo samego Kardynała Carlo Maria Martiniego (1927–2012). Tego arcytrudnego opisu podjął się ks. prof. Jan Kochel, nadając swojemu dziełu tytuł „Prorok i Sługa Słowa”.